

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 100—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-60

Partidul brătienist antiliberal

Foarte bine sublinia un ziar din Capitală răscrucea la care se găsește partidul liberal. Constatarea nu e nouă și chiar modul cum a fost pusă n'a nuanțat nimic original, dar toți sunt chestiuni pe cari, ca să pătrundă organic în opinia publică, trebuie repetate până la obsesie.

Partidul liberal a lămas descompletat ca orientare și comandament suprem — prin moartea lui Ionel Brătianu. Asta e cert. Dar ceea ce pentru noi e cert, pentru partidul liberal e fatal. Organizație de castă, de blazon, lipsită de un substrat democratic real — atât ca program cât și ca sprijin în masele populare — organizația partidului național liberal poartă impropriu acest nume, care ar putea fi înlocuit cu mai multă advențență prin „partidul brătienist antiliberal”. Căci nimeni nu-i poate contesta caracterul de trib, de creație familiară brătienistă și mai ales de flagrantă politică antidemocratică împotriva libertății civice, a votului obștesc și a tuturor libertăților.

Această notă reacționară și anarmonică care definește partidul liberal — nu în forma externă care e ireală — ci în esența lui organică și în manifestările lui publice, justifică pe deplin botezarea partidului liberal cu numele care i-se potrivește: „partidul brătienist antiliberal”. De ce să-i zic lui Pavel Petru, când îl cheamă Pavel? Sau ca să fim în notă de ce să confundăm pe Vintilă cu Ion?

Amândoi înseamnă șefi ai partidului liberal, dar pe când unul este, celalalt a fost. Pe când unul duce partidul liberal din hopuri în hopuri rupându-i cu fiecare zi un arc de rezistență ca un vizitiu prost care în loc s'o ia pe drumul bun de țară, o pornește razna peste câmp, celalalt defunct a purtat cu fală partidul liberal pe un drum drept și sigur. Chiar dacă acel drum și-l tăia uneori singur și împotriva drumului pe care ar fi trebuit să meargă, o făcea totuși cu un prestigiu care impunea respect în ochii partizanilor.

Kărtuit zi cu zi de realitățile istorice cari i-se împotriveau categoric, Ionel Brătianu a fost nevoit să consacre un sistem de îndărjită politică personală, care l'a pus într'un acut conflict cu vrierile democratice ale nației.

Politica internă a lui Ionel Brătianu s'a resfrânt apoi în rele roade asupra întregii noastre organizații statale, până ce agravată a ajuns la acel zgronțuros și dureros „Conflict dintre Stat și Națiune” formulat de dl Iuliu Maniu.

Totuși lui Ionel Brătianu i-a reușit — cel puțin în aparență — să țină zăgăzuit cursul istoriei creind și acea aureolă de mare conducător și veridic șef liberal.

Dar tocmai ceea ce a creat prestigiul lui Ionel Brătianu, acea hărăuire victorioasă împotriva realității și dominarea vieții politice prin o voință hotărâtă care avea la spate și pe Regele Ferdinand — a constituit pentru dl Vintilă Brătianu piatra de încercare — care i-a fost fatală.

Apare de altfel și logică tragedia actualului șef al partidului liberal. Din două puncte de vedere. Întâiu, pentru că e o personalitate care nu atinge nici gradul de jos al personalității fratelui său, iar al doilea, pentru că chiar împrejurările sunt altele decât ieri.

Aspirațiile și vrierile colectivității românești n'au putut fi ucise de Ionel Brătianu și dacă acestuia i-a reușit să le înăbușe temporar, ele au izbucnit azi ca o lavă cloțotitoare căreia nu i-se poate opune zăgaz. Pe de altă parte voința masselor a găsit un puternic instrument de ofensivă în partidul național-țărănesc,

care azi este fără îndoială întâiul partid de guvernământ din țară.

Faptul că dl Vintilă Brătianu trece din înfrângere în înfrângere să nu ne mire deci. Dsa se îndărătnicește să salveze un blazon — iremediabil pierdut. De aceea opintirea dsale apare nu numai în zădărnicia ei și în comedia ei. Suntem doar martorii cotidiani ai repetatelor gafe pe care partidul liberal le primește zestre pentru ... putere, dela dl Vintilă Brătianu. Dar prin gafe — un partid nu-și poate justifica pretenția de a mai veni cândva la guvern.

S'a lichidat în orice țară civilizată sistemul de conducere al bufonilor. Actualitățile politice se cer înlăpătate în spiritul larg și democratic al vremii. Partidul liberal, prin anacronismul său — partid de castă brătienistă antidemocratică — va fi depășit în mod fatal de realitățile istorice.
B. G.

In sfârșit problema revizuirii averilor deschisă de ziarul „Patria” și organizația „Chemării” trece pe pragul realizărilor. In impresionantul discurs pe care l-a ținut la Senat, d. ministru Virgil Madgearu a anunțat că guvernul fiind hotărât să purifice radical viața noastră publică va depune în curând un proiect de revizuire a averilor funcționarilor publici. Acest proiect întregind dispozițiile legii contabilității publice va însemna o adevărată revoluție de dreptate socială pe care o așteaptă cu sete o țară întreagă.

Zece ani dearândul această țară a fost batjocorită și jăcmănită de toți satrapii cari și-au început cariera politică în zdrențe pentruca azi să se plimbe în limuzine.

Zece ani de zile s'au furat mii și milioane de lei peste noapte de către atâți gestionari de bani publici cari s'au trezit dintr'o dată cu averi fabuloase.

Zece ani de zile s'a confundat averea statului cu averea personală a tuturor celor cari au fost la conducere. De aceea depunerea proiectului de lege a revizuirii averilor, care va deveni încurând lege este așteptat cu multă bucurie de toată opinia publică românească și de toți oamenii cinstiți din această țară. Prin revizuirea averilor se îndeplinește o reformă de mare dreptate socială iar guvernul și partidul național-țărănesc își va înscrie în activitatea bogată încă un punct de onoare și servire a țării.

Serbările naționale dela Turda.

— Desvăluirea statuei marelui Dr. Ioan Rațiu. —

Pe ziua de 9 Iunie a. c. — a doua zi de Rusalii — s'a fixat desvăluirea statuei fostului președinte al partidului național român Dr. Ioan Rațiu.

La aceste serbări vor participa probabil înalții Regenți.

Dl Primministru Iuliu Maniu în frunte cu membrii guvernului și toți parlamentarii și-a anunțat participarea. Asemenea vor participa delegații tuturor partidelor. Se cuvine să se prefacă acea zi într'o adevărată sărbătoare națională în memoria marelui român Dr. Ioan Rațiu, care a luptat și suferit o viață

Falimente politice

Opoziția nerăbdătoare ne-a oferit în ultimele luni spectacole într'adevăr hilarante. Am văzut astfel opintelile caraghioase ale senilului șef averescan prăbușindu-se în mod rușinos sub povara greșelilor politice interminabile și a ridicolului unei acțiuni lipsite de cel mai elementar simț de prevedere strategică. Milogii averescani, obișnuși să fie aduși la putere de către oculta liberală pe ușa de din dos și contra voinței poporului, s'au supărat pe toată lumea, angajându-se într'o luptă disperată, și deci oarbă, pe toate fronturile, pe toate căile și cu toate mijloacele, care fatal trebuia să ducă la definitivă lor compromitere ca partid de guvernământ.

Uitând că ultima lor guvernare își trage obârșia din slugarnica supunere a șefului lor față de mortul dela Florica și din falsificarea voinței marelui rege Ferdinand, averescanii s'au arătat foarte contrariați și surprinși de cărmida buclucașă, care le-a tăiat firul vieții, și așa extrem de subțiat.

Dl general Averescu a preferat slugarnicia, amicitia servilă, cu oarecari șanse de revenire la putere, atunci când capriciul repositului I. C. Brătianu al II-lea se revărsa generos asupra celui mai neghiob om politic, în loc să fi exploatat marea popularitate, de care se bucura prin anii 1919-1921, în contra oligarchiei și pentru întronarea regimului adevăratei democrații.

Generalul Averescu ar fi putut ralia atunci toate forțele democratice în jurul unui mare program de purificare și de refacere a țării, totuși, orbit de strălucirea „steler” norocoase, a pornit la (Continuare în pagina III-a)

întreagă pentru libertatea poporului român din Ardeal și pentru realizarea visului împlinit azi, unirea pe veci a tuturor românilor.

De aceea sunt rugate toate organizațiile Chemării să participe în număr cât de mare la acele serbări prin stegari de voinici — cu steaguri — și echipe cât de numeroase. Organizațiile din Banat sunt rugate să participe cu fanfarele lor.

În după-masa zilei de 9 Iunie se vor ținea serbări populare cu concurs de jocuri naționale. Echipa care va executa jocul cel mai frumos va fi premiata.

Toate comnicările se vor adresa cât mai curând secretariatului Chemării, din Cluj, Strada Regina Maria 36.

DIRECTORIUL

Falimente politice

(Continuare din pagina I-ă).

drum cu tovarăși de o valoare politică dubioasă, lipsiți de experiență și de idealuri, reușind astfel să-și macine toată popularitatea, tot prestigiul de general învingător, în tempo rapid și în timp relativ uimitor de scurt. De aci pornește întreaga serie de greșeli, cărora se poate mulțumi naufragiul corabiei averescane, părăsite în cele din urmă de cei mai isteți subalterni.

Se vede, că generalul n'a respirat suficient aer bizantin, s'a prea încrezut în „prietenia“ și cavalerismul Brătienilor, era deci fatal să cadă pradă în cursa ce i-au întins-o de atâtea ori artiștii sforărilor. Izolat și secondat azi de pipernicitul poet, bietul general merge din gafă în gafă din eșec în eșec. Câte acțiuni n'au pornit nenorocitele vietăți averescane, câte absurdități n'au încercat victimele cărămidei stupide! Fără un plan precis, cu dese schimbări de obiectiv, s'au angajat în acțiuni dezordonate și desperate, al căror decurs este mai mult decât lamentabil. Nebăgați în seamă de nimeni — doară de presa milostivă — actorii și spectatorii au fost recrutați din firavle rânduri averescane, rămase încă în viață după cataclismul din 1927, abătut asupra fie — ertatului partid, zis al poporului pentru care nu mai există o a doua înviere.

Epoca aceasta de lupte opoziționiste tragi-comice este marcată în a doua etapă de suava încercare a epigonilor liberali de a „lumina masele“ de „educare a tinărului vot“ obștesc. Un răs homeric, din miltoane de guri, a fost răspunsul. Ce spectacol delicios, să vezi figurile liberale simandicoase coborând în mijlocul poporului hulit! Imposibil să nu fie odată eternizat de talentatul Tânase! Ah, acești dascăli ai democrației, cari s'au erijiat treptat în apărători ai Constituției, cinstei și dreptății! Câtă falsitate, câtă infamie ascunsă și afișată în coloanele „Viitorului“! Și dlor, ca și averescanii, au încercat toate loviturile posibile, toate șiretlicurile găinărești, dar spre marea lor dezolare fără nici un rezultat.

Campania pe tema „chestiei închise“ a fost cel mai formidabil fiasco al partidului liberal. Alianța cu țigăncușii și țigăncușele Capitalei a fost ultimul act din comedia înscenată de dl V. Brătianu, astăzi desavuat de întreaga conducere a partidului liberal. Coborârea luptei politice în stradă, cerșirea voturilor țărănești, rezistența cetățenească, revoluția într'un pahar de apă, iată metodele noi de luptă ale istoricului partid. Mai are cineva pretenția ca partidul liberal să se democratizeze? Nu-i oare suficient că dl general Moșoi a vândut „Viitorul“ confiscat alături de țigăncuțe drăgălașe, cu pantalonii sufultați și înarmat cu două revolve uriașe? Cine mai contestă eroismul și hotărârea șefilor liberali de a „goni“ acest guvern dela putere?

Falimentul politicii liberale este evident.

Victoria național-tărăniștilor din anul 1928 a produs o schimbare profundă în viața politică a României. Voința poporului a devenit o realitate, singura putere efectivă care poate acorda unui partid încrederea conducerii destinelor Statului, dar și retrace mandatul dat, atunci când se guvernează în contra intereselor ei și nu se respectă marșruta precisă: programul politic.

Respinsi de masele populare, liberalii au recurs la cele mai abjecte machinațiuni și trucajuri și astăzi atacă ultimele rezerve de munițiuni: *chestia închisă*. Văzând că edificiul lor economic este neconținut torpilat de reformele sănătoase ale dlui Madgearu și simțând că pierd terenul de sub picioare, au hotărât să dea ultimul asalt. Ei știu prea bine, că orice amânare, orice zi ce trece, întărește regimul nou și că nu peste mult țara va recolta roadele guvernării național-tărăniștilor. *Anul viitor trebuie să fie bogat în roade — și va fi —, de aci nervositatea turbată a liberalilor, de aci acțiunile demente*. Linistește dlui Maniu îi exasperează; ei văd că desmățul lor nu are nici un

„Revoluția“.

Este ultima, cea mai ingenioasă, cea mai inedită și cea mai... inveselitoare tactică de luptă opoziționistă a liberalilor.

Căci trebuie să recunoaștem, dispun acești oameni de un spirit inventiv și de o facultate imaginativă, aproape miraculoasă.

Mai ieri strigau în toate părțile că *suntem o țară bolșevizată, că Basarabia e pierdută, că țara e împănată de comuniști*, — neuitând bine înțeles să ne ofere cu o protecție bunăvoință, ocrotirea binefacătoare a șefului Vintilă.

...Și prima mai?...
Au pregătit apoi cunoscuta, penibila mascaradă ca invalizii, rămasă din fericire fără rezultat, căci opinia publică a identificat și a pus la locul lor pe instigatorii interesați ai liberalilor.

Au scos o broșură injurioasă la adresa Principelui Carol, care e tatăl Regelui și fratele unui înalt Regent, — și au îndreptat atacuri mârșave la la adresa Inaltei Regențe, punându-se într-o parte agitau pe temă dela 4 Ianuarie, iar pe de alta încercau o campanie de discreditare a Inaltei Regențe. Din fericire, și acest joc dublu al liberalilor a fost demascat de opinia publică.

Și ce n'au mai făcut?
Să ne oprim însă la ultima lor mascaradă opoziționistă. În limbaj bucu-reștean, ea se numește (bine'nțeles, în sens ironic) „Revoluție“, și e de natură, să descopere într'otul neputința și mai ales *neseriozitatea* unui partid politic.

Ce e această „Revoluție“?
Guvernul a hotărât, și pe drept cuvânt, că atâtea vreme cât liberalii vor încerca să agite chestiunea constituțională, pe care o condamnă de altfel

chiar ei, — având și aici acelaș joc dublu — gazetele respective vor fi confiscate.

Ce și-au zis liberalii? — „A, asta e un prilej de opoziție! Aici din nou putem să luptăm contra guvernului.“
Și de atunci „Viitorul“ zilnic este plin de toate matrapazlăcurile, anume pentru ca să provoace confiscarea.

Șefii liberali stau gata de luptă. In-dată ce „Viitorul“ iese de sub tipar, comandantul „Revoluției“, generalul Moșoiu sună adunarea. Foștii miniștri liberali sunt în păr. Se face numără-toarea. Fiecare primește un teanc de ziare, generalul le ține un mic logos patetic, și pe urmă...
— „Înainte marș!“

...Și șefii partidului liberal pleacă, având în frunte Generalul cu sabia scoasă, să dea asaltul împotriva... bie-ților soldați, aduși aici din ordin, chiar pentru menținerea ordinii.

Spectacolul, bine nțeles nu amuză pe nimeni. E tragic. Când vezi pe un „fost ministru“ bătându-se cu un biet geandarm, zâmbetul îi împietrește pe buze, gura îi se umple de salivă, și-ți vine să scuipi, și să-l iai la bătaie pe „domnul“ dornic de astfel de distracții.

Și e foarte explicabil, că niște cetățeni din capitală, scârbiți de acest spectacol infaman, au apucat pe câțiva din acești „vânzători de ziare“ de guler (și mi se pare chiar de urechi), le-au luat gazetele, și... le-au dat foc.

Este reacțiunea omului cinstit, în contra unei rușini care ne înapoiază cu cel puțin trei secole, amintindu-ne acerbe pentru „domnie“, când nici un mijloc nu era cruțat pentru a ajunge la scopul propus.

„Revoluția“ este ultima inenție a partidului liberal. E oare și cea din urmă?

Temperatura crește.

În ziarul „Țara“ cu data de 25 Maiu a. c. cetim un pregnant articol care caracterizează admirabil năzbătiile și ultimele manifestări politice ale dlui Vintilă Brătianu. Fără a face nici un comentariu și fără a intra în fondul problemei care stă la baza acestui articol, cităm din el câteva paginii.

Articolul e semnat de dl V. Tudor. „Buletinul sănătății fratelui Vintilă a putut să vadă și ieri lumina zilei. „Viitorul“ a apărut la ora obicinuită, în condițiile obicinuite, cu gramatica, sintaxa și țigăneasca lui obicinuită. Opinia publică îngrijorată încă din ajun de starea pacientului din fruntea partidului liberal, a putut astfel să judece cu propria ei judecată și să pipăie cu propriile ei mâini, pulsul precipitat al iritatului bolnav.

Dela prima aruncătură de ochi asupra ziarului, l'au izbit numeroasele articole, articolașe, entrefileuri, știri, culese toate de cele mai variate litere și majuscule din zătarie și închinare, la fel, cu toatele, chestiei închise. Dela „aventura carlistă“ și până la „nesocotirea testamentului marelui rege Ferdinand“ nu lipsea nimic, nici o iotă, din arsenalul frazeologiei și pagalicizmului brătienist. Aceleași fraze stereotipe. Aceleași rudimente de idei lamentabile prin neantul lor. Aceiași gargariseală senilă cu trecutul unui partid: „care a stat trei sferturi de veac în slujba țării și a contribuit, cu rol hotărâtor, la crearea României-Mari de azi“.

Și toate repetirile și toate marotele astea imbecile, cu un singur scop: denunțarea primejdiei carliste.

Unde-a descoperit-o, fratele Vintilă? De unde-o vede venind? Cine i-a

ecou în opinia publică a țării, care acordă încredere absolută actualului guvern. Alte partide și curente pot fi considerate ca inexistente.

Dl Maniu stăpânește ferm situația și merge înainte pe calea realizărilor.

deschis ochii? Cine unelțește pentru întoarcerea prințului Carol? Să nu vă întrebați. Ar fi zadarnic să căutați un răspuns, măcar aproximativ, în paginile „Viitorului“. Ca omul căruia i-au sărit o doagă sau mai multe și care nu vede decât năluci în jurul lui, șeful partidului liberal nu vede în dreapta, în stânga, în față și la spatele lui decât spectrul prințului Carol și umbra agenților carliști. Afirmă de pildă dl Madgearu că guvernul actual e guvernul regelui Mihai? Sare ca ars nebulun partidului și tipă prin „Viitorul“ că declarația ministrului de finanțe „e praf aruncat în ochii lumii“. Tace dimpotrivă, președintele de consiliu? Nebunul o ia razna și urlă cât îl ține gura că „guvernul aventurii carliste se complăce în echivoc“. Confiscă guvernul o parte din broșurile infame tipărite de Brătienii împotriva prințului Carol și răspândite mai ales în cazărmi? Nebunul scrășnește din dinți și cheamă națiunea la revoltă împotriva „guvernului de teroare care calcă în picioare libertățile și constituția țării“. Nu izbuteste guvernul să confişte, în întregime, alte broșuri, răspândite tot în cazărmi, de prietenii prințului Carol? Nebunul face clăbuci la gură, strigând și văicărindu-se că „împotriva acestei propagande criminale a guvernului“ nu se ia nici o măsură, nu se confiscă și nu se calcă îndeajuns în picioare libertăți și constituții!

Cum să-l mai mulțumești pe nebun? Cum să-i intri în voie? Cum să-l liniștești? Dacă vorbești e rău. Dacă nu vorbești e și mai rău. Dacă confişti, îți găsești bucluc cu dânsul. Dacă nu confişti, îți găsești beleaua și te-asurzesc țipetele discordante ale brătieniştilor, ca într'un balamuc. Cum să faci, ca să iei nebunului vedenia nălucelor?

Plugari, cetiți și răspândiți „FOAIA NOASTRĂ“

Jubileul P. S. S. Episcopului Ivan Nicolae

Cluj românesc a avut mai zilele trecute o frumoasă zi de sărbătoare.

Părintele bun și marele român, azi episcop ortodox al Clujului, Vadului și Feleacului, I. P. S. Ivan, împlinind frumoasa vârstă de 75 ani, a fost înconjurat în această zi de ceata mândră a tuturor acelor români, cari știu să se bucure de bucuria unui fiu distins al neamului.

I. P. S. Episcopul Ivan, care cu acest prilej sărbătorea și împlinirea alor 10 ani, de când păstorește între noi ca și episcop.

Dintre multele discursuri și felicitări, cari s'au pronunțat, mai mult a emoționat pe cei prezenți cuvintele simțite ale celui sărbătorit spunând:

„Rog pe milostivul Dzeu ca din locul de răspundere ce mi s'a încredințat, să pot continua munca grea începută în Oct. 1919, chiar cu o energie mai slăbită acum. Dar cu același suflet și cu aceleași roade de progres religios și cultural“.

Iată cum a vorbit un preot, ridicat la cea mai înaltă treaptă bisericască. Atunci când și-a pus piciorul pe pragul celui al patrulea sfert de veac la care a pornit și pentru care noi îi urăm sănătate multă și viață fericită, iubitelui arhieru: Episcop ortodox al Clujului, Vadului și Feleacului, I. P. S. Nicolae Ivan.

Decorație.

Aflăm cu deosebită plăcere decorarea binemeritată a distinsului nostru prieten și invalid de războiu **Amos V. Borlan**, avocat în Beiuș și consilier județan, cu Ordinul „**STEAUA ROMÂNIEI**“ în grad de **Ofițer**. Multe felicitări.

„Națiunea liberală scrie în chestia „confiscărilor“ un articol intitulat: „*între tigrul și bou*“.

Prin felul energic cum a procedat la confiscarea ziarelor liberale, d. Vaida este asemănat cu un *tigrul*. Iar *boul* se înțelege, nu poate fi altcineva decât masiva persoană care a avut primul rol de înfruntare a acestor confiscări: d. general Sarmală.

Așa-i că, „între tigrul și bou“ există deosebiri mari?

Intreprinderile Forestiere Române s. a. Cluj

Convocare

Acționarii soc. an. Intreprinderile Forestiere Române din Cluj sunt invitați în baza art. 7 și 8 al Statutelor pe ziua de 7 Iunie 1930 orele 9 d.m. în localul societății din Calea Regele Ferdinand No. 38 la o

Adunare generală extraordinară

La ordinea zilei fiind:

1. Modificarea art. 17 din statute.
2. Alegerea unui nou consiliu de administrație.

Acțiunile se pot depune la: casieria societății noastre în Cluj, Banca Agrară S. A. Cluj, Banca Centrală pentru Comerț și Industrie Cluj, Banca Albina Sibiu, Banca Izvorul Alba-Iulia, precum și la sucursalele acestora; în București la Banca Marmorosch, Blank & Co., în Iași la Banca Moldovei.

Consiliul de Administrație.

O neglijență a presei naționale

(at) Trăesc de câtă-va vreme la sate. Și ca unul smuls încă nu de mult din viața nervoasă a orașelor, port cu mine reflexul comodității cu care te obicinuește orașul.

E inevitabil ca prin comparație și asemănarea celor două impresii să nu te oprești pentru un moment la ceea ce vezi și ceea ce ai putea vedea, chiar la sate.

Și în această atmosferă plină de decepții mă gândeam, că aș dori să văd... Aș dori să văd în locul fiecărui gorun falnic mai repede un stâlp despuiat chiar de coajă, care însă să poarte în vârful său un mic izvoarăș de lumină, la bază-i un aparat telefonic (cu și fără sârmă), aș vrea să aud răsunând vâile și codrii de simfonia celui mai dulce și mare concert la Londra, Paris ori New-York, perceptibil prin simpla ridicare în aer a bastonului ciobanilor. Aș vrea să văd aterisind pe platourile mărețe ale munților, mândrii, zeci de aeroplane, cu care să vină ciobanii la oi. Aș vrea să văd imensul rezervoar de energii crude care sunt râurile noastre, în „cârbune alb” generator de viață mai apropiată gradului de civilizație al secolului nostru. Aș vrea să văd în locul căruțelor țărănești, cele mai multe din ele expresie tristă a sărăciei negre din care există, totatătea autovehicole. Aș vrea să văd țărani îmbrăcați în cea mai nefalsificată stofă engleză, iar pe femeile lor în cele mai luxoase mătăsuri; pe copiii lor cu „fräulein” la spate, inițiindu-i în vre-o limbă apuseană. Aș vrea biserică de beton armat, cu turnuri uriașe....

Nu!

Nu nu aș vrea aproape nimic din aceste. Nu aș vrea căci ar însemna ca să luptăm pentru nimicirea *saturii românești* atât de scump nouă, fii de întâia ori a doua generație din țărani. Realizarea tabloului pictat mai sus, nu intră în preocupările serioase ale noastre. Le-am așternut pe hârtie ca o fugară profetie a vieții țărănești în apus peste vre-o câte-va decenii. Noi nu râvnim la ele. Dar dela ceea ce va fi viața țărănească peste câteva decenii în apus și ceea ce azi la noi e o diferență îngrijorătoare.

Motivele?!

Infinit de multe. Slăbiciunile noastre ale cărturarilor ești din rândurile țărănimii, sunt deseori mari, și uneori chiar criminale în ce privește propășirea și posibilitatea de dezvoltare a vieții țărănești, a acelor, pe cari i-am lăsat la țară.

Motivele sunt infinit de multe, voi aminti abia una, care m'a izbit mai mult și care cred a nu greși când susțin că are aproape partea de vinovăție cea mai mare în starea mizeră a țărânului nostru.

E presa!

Pentru a mă edifica asupra tezei mele, am răsfoit la mai multe centre provinciale, ziarele din care cetățenii își promovează educația civică (cei mai mulți chiar cea generală), presa din care să afle sfaturi apropiate vederilor și îndeosebi intereselor lor. Și am constatat că ei de acolo nu află nimic. Evenimentele, cu un răsunet serios în viața lor, petrecute la câți-va kilometri ori zeci de kilometri de ei le găsesc și azi întocmai ca și în trecut, prin colportare dela om la om. Problemele lor de interes local, care însă totalizate dau problemele mari ale țării n'au nici un răsunet în nici un produs de tipar. Ziarele din capitală menajând interesele urbei lor aruncă un val al indiferențelor prea gros peste ceea ce se petrece în țară, adevărata țară. Preferința în tratarea problemelor orașenești în dauna și cu complectă neglijare a celor sătești, este o mare greșală a presei noastre. Sistemul „știrilor” din provincie, redate de cele mai multe ori de oameni, cari se achită de rolul greu al informării opiniei publice, a-

bia între două „sprit”-uri și trei injurături, este un sistem sterp și fără prea mult rezultat practic.

Ziarele zise de provincie, sunt poate și mai indiferente față de cele ce se petrec la sate. Ele să răfuesc mai degrabă cu un Argetoianu, Duka, Papacostea ori alt grec transformat ca și peste noapte în român, și refractari la orice protest al unei nații în a cărei vine curge alt sânge decât în ale lor.

Mai e o presă. E presa care din când în când se milostivește de câte un ținut, trimițând acolo pe 1—2 zile un redactor spre a face o „anchetă” dar și aceasta politică și care scrie ce i se spune. Sutele și miile de sate românești n'au cui să-și jeluiască necazurile. *Par mute, deși ar ști vorbi multe.*

Să facem câte o încercare două și ne vom convinge numai decât că indiferențismul presei românești pentru problemele satelor ucide în sâmbure orice posibilitate de ridicare a nivelului extrem rămas și înapoiat al satelor noastre și îndeosebi a standardului de viață a țărânului nostru.

Mândrul țaran român, pentru exaltarea virtuților căruia avem suficient timp, n'ar lua în nume de rău dacă am aprofunda temeinic problemele sale, și i-am da o mână sigură de ajutor printr'un sfat bun și frățesc.

Ei ar merita-o. Iar presă ar putea-o face fără cea mai mică abateră dela îndatorirea și menirea ei...

Satele noastre peste câțiva ani ar putea fi încopciate în ritmul unui traiu de „homo sapiens”.

Dragă dobitocule

Habar n'am cine ești. Iți văd agățate inițialele după un articol trivial. Semezi I. M. N'ai curajul numelui deci te intitulez per dobitoculă căci dacă n'ai individualitate, cum n'au nici dobitoacele, e natural să te confund cu ele.

Dar să trecem la miezul chestiunii și să-ți zic din nou cum simt în suflet: Dragă dobitocule!

Trebuie că tare și-a bătut joc natura de tine fără să observi (tu) dacă ai ajuns scrib plătit la fișuca lui Moritz Lapedatu din Cluj. Să scrii pentru o mie două lunar într'un fel când simți altfel... Căci nu te pot crede în minți, atunci când scrii dobitoculă caracteristică fie când scrii în articolul intitulat „Iarăș Carol Caraiman” absurdități indecente de soiul acesta:

Judecând prin prisma de „tată al regelui”, am ajunge astfel, ca nepotul dlui Iuliu Maniu săvârșind o crimă să nu poată înfunda închisorile pentru că *Var apăra spețea înaltului scaun al unchiului. Am ajunge astfel ca nici un tată răufăcător, care a avut fericirea să nască un prunc sus pus, să nu mai sufere consecințele legale.*

Mă boule, dar nu judeci? Tu vită încălțată nu-ți dai seamă că de dragul celor 30 Lei ce primești pentru un articol gata tipărit înainte de a fi plivit de greșeli primare de către tipograful corector, ești în stare a submina autoritatea Tatălui Regelui Mihai I al României? Pentru 30 Lei!

În „articolul” tău, intitulat odată „Carol Caraiman” și apoi „Iarăș Carol Caraiman” vorbești dragă dobitocule despre „un”... Carol Caraiman, care ar fi cine știe cine, dar tot atunci nu uii dragă vită încălțată, a identifica tu însuși cu mintea-ți atăcată, în aceeași persoană pe Tatăl Regelui.

Cât despre „pericolul pe care îl poate însemna pentru țară în viitor acest om”, eu dragă dobitocule te înțeleg perfect. Căci evident că dacă ar fi să fie de ce-ți-e teamă tu, dobitoculă de soiul cum scrii nu ai putea scrie. Cât despre generozitatea ta dragă dobitocule de a-ți vărsa sângele pentru nereșita „domnului” Carol Caraiman, nu te cred. **TRAIAN CRISAN.**

Șeful și partidul

Ascensiunea dlui Vintilă Brătianu la șefia partidului liberal se aseamănă cu legenda în care o muscă oarecare a căzut în... lapte. Deși muștelor le place laptele, totuși musca din legendă s'a înecat.

Dlui V. Brătianu îi place șefia și se cramponază de ea mortuș — dar tocmai această șefie ni-l'a așezat într'o postură de om lipsit de proporții, simplu contabil provincial, sărac și incurcat în idei și... bogat în fapte care îl fac de răs atât pe dsa cât și partidul liberal.

D. Vintilă Brătianu pe care regele Carol l'a numit cu drept cuvânt „omul fatal” este instrumentul destinului (acel Moera al grecilor) prin care isbucnesc toate scadențele și abaterile partidului liberal dela ideologia sa și dela porunca istoriei.

Ionel Brătianu a putut împiedeca și lungi prin termene dilatorii la infinit acele scadențe, dar d. Vintilă Brătianu este mult prea mic, ca să se opună eficace și unui fapt divers oarecare.

De aceea să nu ne mirăm că în ultima vreme șeful liberalilor pare un zăpăcit.

Să nu ne surprindă că amenință cu „revoluția” și alte măsuri extra-legale — căci d. Vintilă Brătianu e un om care a pierdut orice contact cu realitatea, dsa nemai știind nici ce înseamnă cuvântul Revoluție.

Lipsit de aderenți în masele populare și opinia publică, dsa crede că a face revoluție înseamnă a turmenta cu vorbe goale și cu alcool pe câțiva agenți liberali și a-i porni să terorizeze pe oricine le-ar ieși în drum fără permis de circulație brătienist. Da, se putea face astfel de planuri și operații când prin ironie deținea puterea și în alegeri sângeroase și frauduloase maltratată nu numai ființa fizică ci și conștiința cetățenească a acestei nații. Dar astăzi să fie dsa sigur, că amenințările dsale sunt pentru noi simple sperietoare fără nici un efect.

Bietul Vintilă Brătianu! Il cunoaștem așa de bine încât de multe ori în loc de ridicol, trezește în noi compătimire.

Il cunoaștem pe d. Vintilă Brătianu. Și ca ministru de finanțe și ca șef de partid și ca șef de guvern.

E dureros că n'am putut găsi în dsa nici o nuanță care să-l îndrituiască la aceste situații. Atunci cum le-a putut dobândi? Prin simplul fapt că e frate cu fostul „Ion” și poartă același nume de Brătianu. Dar asta nu e de ajuns. De aceea partidul liberal se sbate în cea mai acută criză. Pe care o agravează și abaterile partidului dela cursul și realitățile vremii și dihonnia tot mai accentuată care a isbucnit în rândul partizanilor.

Partidul liberal n'are șef. Iar „șeful” n'are partid.

Pentru ișlicarii liberali

Ne găsim în preajma unor prefaceri serioase: ne apropiem din nou de era dlui Vintilă Brătianu. Hotărât. Nu e glumă la mijloc! Ne apropiem de această cârmuire, precum de ceasul morții. Pregătiți-vă dar sufletele!

Dat fiind însă, că această clipă mare a socotelii, nu știe nimenea, când și în ce împrejurare va avea loc, tot așa nu ne putem pronunța, nici asupra momentului — să-i zicem așa — de venirea la frânele țării a celui mai nerăbdurii model de prestigiu al României întregite, care fantazănd de o mai accentuată popularitate, decât aceea a dlui Iuliu Maniu, într'o dimineață, înserbăzită de multele ploii, s'a trezit subsuori — nu știe, nici dlui, cum — cu un stoc compact de ziare, urlând, ca un maimuțoi din „djungele”, ce se găsește în fața unui râu, pe care nu-l poate trece...

Dar în definitiv, ce-l impoartă pe dl Vintilă urlatul maimuței și rătoiala necontenită a suitei sale? Ce-i pasă de sfidarea unei țări întregi, ori chiar de revolta corifeilor săi languroși și anemizați de capriciul deziluziilor, cari electrizăți de sârma nesfârșitei așteptări, visează acum despre „capul lui Moțoc”, nu al lui Costache Negruzzi — căci acestuia nu-i lipsea, nici o singură

doagă — ci a pripocșitului nostru vițernic minuscul, fără să le impună o bărbărie lui de „boier mare”, ce-l va scăpa de cotonoageala și moartea pentru niște „proști”.

„Proști, dar mulți”. O adevărată revoluție se desprinde din aceste trei cuvinte... Revoluție în toată puterea cuvântului. Nu însă contra dlui Iuliu Maniu. Nici contra celor ce-i stau în ajutor, prefăcând noaptea ziua, pentru binele obștească al țării și pentru punerea la cale a adevăratei renașteri a poporului român, ci împotriva groaznicului Vintilă—Precupeț... și a mangoșilor lui, investiți odinioară cu toate puterile legii, ca astfel, să nu poată fi bănuși de ceea ce numește în graiul nostru de toate zilele: „tălharie ziua la amiazi”.

Ce am mai putea spune în acest ajun al declinului tuturor faptelor strigătoare după răzbunare la cer? Atât doar, că dl Vintilă Brătianu a strigat din răsputeri un „mașala” turcesc, și cu cât ne apropiem mai repede de tălmăduirea și restabilirea complectă a acestei țări, cu aceeași iușală apune „gubernarea apropiată” a celor ce caută să ne facă de râsul lumii prin manierele lor draconice.

Octavian Șireagu.

Grija bănească ne strânge tot mai mult. Față de abonații noștri și în trecut cea mai înțelegătoare atitudine. N'am cerut, ne-am mulțumit cu cât ni se dădea. Azi însă când datorită ni s'au îngrămădit peste măsură ne vedem nevoiți a face **cele mai insistente apeluri către On. abonații ai noștri, rugându-i să-și achite restanțele.** Constrânși de situația noastră bănească, trimitem On. abonaților noștri săptămână de săptămână mandate postale și nota dela administrație. Rugăm pe toți cari știu să aprecieze lupta desinteresată a noastră și sfârșirile uriașe pentru a ținea viu acest ziar să binevoiască a ne expedia mandatul postal cu

suma cerută cât se poate de grabă. Aceia însă cari dintr'un motiv sau altul nu pot trimite restanțele cerute de noi, să aibe bunătatea a ne aviza despre data când vor să e-fectuiască plata. Aceasta pentru a nu cauza cheltueli inutile cu provocările advocațiale, ce vom trimite tuturor acelor dd. abonați, cari nu-și achită restanțele.

Cetiți și răspândiți

„CHEMAREA”

Desvelirea statuei dr.-lui I. Rațiu

Cultul morților și al eroilor a ajuns în Franța contemporană apogeul. Franța ateistă nu se mai închină azi decât memoriei glorioșilor dispăruți, ca să nu mai amintesc de acei francezi, la cari adorațiunea aceasta se îmbină cu simțul religios. Franța a fost pentru mine totdeauna exemplul cel mai înălțător și demn de imitat al exteriorizării recunoștinței naționale. Desigur, atențiunea poporului francez față de eroii lui din toate timpurile se inspiră din ardentul simț patriotic, cum nu-l găsim niciunde aiurea. Nici unde ideea de patrie nu este atât de puternică ca în Franța, unde și celui mai umil luptător sau cetățean, care a adus servicii naționale într'un fel sau altul, i-se dă onorul convenit.

Cine a urmărit știrile din presa franceză, a putut constata că aproape în fiecare an, lună și săptămână se organizează serbări comemorative, se desvăluie monumente și statui întru eternizarea memoriei celor căzuți în lupte. In asemenea împrejurări ne mai poate oare mira simțul de jertfă supremă de care au dat dovadă strălucită francezii în războiul mondial? Apoi atențiunea față de invalizii de război!

O adâncă tristețea ne cuprinde când ne întoarcem privirile spre stările dela noi. Atâtea figuri mărețe aparținând istoriei! Și vai, ce am făcut noi pentru preaslăvirea faptelor lor glorioase, în ce se manifestă la noi recunoștința națională față de jertfele aduse în interesul neamului și ce onoruri postume am dat noi vitejilor și înțelepților bărbați politici, cari și-au închinat toată viața lor zbuciumată preamării poporului românesc?

Există oare la noi simțul proporțiilor, al selecționării și distanțării necesare?

Căți bărbați politici și de stat nu s'au îngrijit ca, încă în viață fiind, să

li se ridice obeliscuri și semne vizibile răsplătitoare a lemeritelor lor „naționale“.

Vicisitudinile prin cari a trecut nația română din Ardeal nu i-au permis să eternizeze memoria scumpilor ei dispăruți, dar astăzi când respirăm liber în granițele României întregite, nimic nu ne mai împiedecă ca să onorăm așa cum se cuvine meritele celor căzuți în lupta pentru desrobirea noastră, celor cari au îndurat rigorile temniței și și-au servit neamul și să ne înălțăm până la acea treaptă de adorațiune a eroilor, pe care stă astăzi Franța.

Nu mă îndoesc, că la desvelirea statuei aceluia, care ar fi meritat în Ardealul românesc un monument grandios, vor asista toți cărturarii toți reprezentanții generațiilor în viață, toate autoritățile și straturile sociale pentru că să se dea cadrul impozant acestei serbări naționale, cu atât mai impozant cu cât recunoștința națională este postumă și tardivă.

Să ne dăm seamă că destinele poporului român din Ardeal au fost conduse de Dr. Ioan Rațiu și că numai grație eroismului, înțelepciunii politice și a infinitei lui iubiri pentru acest colț românesc de țară, am putut realiza visul milenar.

Guvernul țării va ști să dea fastul cuvenit acestei serbări, dela care nu poate lipsi nici un bun român.

Figura epică a lui Dr. Rațiu, turnată în bronz la Turda, să ne fie un veșnic imbold de a continua cu perseverență opera începută de dânsul, o eternă pildă de iubire de neam și de spirit de jertfă.

Dacă ne vom simți slabi și nehotărâți în luptă, ne vom duce la statuia lui Dr. Ioan Rațiu, pentru a îngemăna acolo și a ne umple sufletele cu credință fanatică și cu voință de oțel!

I. M.

Banditul Ordinei

Trădătorul neamului românesc — individul Burileanu — care sub ocupația germană a insultat tot ce are neamul mai sfânt prin gazeta plătită de germani „Ziua“ se crede îndreptățit să se erigeze azi în moralistul neamului, fiind alimentat cu banii lui Tankred Constantinescu sperțarul.

Dacă până acuma opinia publică românească a tolerat spre rușinea ei toate minciunile inferne și batjocoririle mârșave, dacă până acuma a mai putut scăpa cu capul teafăr, îl putem anunța pe banditul Ordinei de hoți că îndată ce va trece

serbarea dela Turda îi vom organiza surprize de natură morală și fizică, că va amuți gura lui de trădător spurcat și hienă a sperțarului Tankred.

Să știți banditul, că ușor și repede vom termina cu hoitul tău încă beneficiar al luminei soarelui.

„Chemarea“

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN

Primăria Municipiului Cluj.

No. 10430/1930.

ANUNȚ

Municipiul Cluj dă în întreprindere pe cale de licitație publică, cu oferte în scris, închise și sigilate, transportul lemnelor de foc din diferite păduri ale Municipiului și anume:

1. Din pădurile Gilău, Luna și Agârbiciu în cantitate de 2940 (Douămii nouă sute patruzeci) metri steri.

2. Din pădurea Feleac în cantitate de 1007 (Unamieșapte) metri steri.

3. În pădurea Lomb în cantitate de 923 (Nouă sute douăzeci și trei) metri steri, care la pădurile de sub 1, 2 și 3 se va executa în termen de 60 zile socotit dela data predărei.

4. În pădurea Muntele-Filii în cantitate de cca 3200 (Treimii două sute) metri steri, executându-se acest transport în termen de 90 zile dela data predărei.

Licitatiunea se va ținea conform cu art. 88—110 din legea asupra contabilității publice în ziua de 19 Iunie cor. ora 11 a. m. înaintea Comisiei de licitație, sala de ședință a Primăriei.

Concurenții vor depune deodată cu ofertele o garanție de 5 (cinci) la sută a prețului total cerut, care se va întregi conform legii.

Condițiunile de licitație referitoare se pot vedea în biroul Serviciului Economic al Primăriei.

Cluj, din ședința Com. Int. ținută la 20 Mai 1930.

Primăria Municipiului Cluj.

MINISTERUL MUNCII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE
DIRECȚIUNEA MUNCII

INȘTINȚARE

cu privire la revizuirea anuală a situației supușilor străini

Ministerul Muncii, pe baza dispozițiilor legale și a acordului cu Ministerul de Interne va face în cursul lunii Iunie a. c., revizuirea generală a situației supușilor străini.

Cu această ocazie, se vor elibera și livretele de exercitare a profesiei prevăzute de Legea pentru protejirea muncii indigene, pentru străinii cari exercită o profesiune în țară.

La această revizuire se vor prezenta toți supușii străini aflați în țară — inclusiv refugiații și cei cu autorizație de ședere în țară fără acte de călătorie — fie că își câștigă existența ca salariați, ca patroni sau sub orice altă formă și orice profesiune vor fi având sau orice alt motiv de rămânere în țară ar avea indiferent de data când le expiră termenul de liberă petrecere.

Sunt scutiți de obligația prezentării la revizuire numai următoarele categorii de supuși străini:

a) Studenții, cari urmează în mod regulat studii universitare sau superioare în România;

b) Artiștii și artiștele de orice categorie, profesorii secundarii și universitari, preoții, călugării și călugărițele aparținând diferitelor ordine religioase;

c) Proprietarii de firme industriale sau comerciale din străinătate sau împuterniciții și voiajorii lor, cari sunt veniți spre a trata afaceri cu firme din România, fără a-și fi stabilit un sediu permanent în țară;

d) Ziaristi-corespondenți ai agenților sau ziarelor din străinătate.

Toți aceștia (dela literile a, b, c, d), la expirarea termenelor de ședere în țară ce au în prezent, se vor adresa organelor de poliție respective.

e) Aceia cari se găsesc în posesiunea „dovezilor speciale“ eliberate de prefecturile de județe conform ordinului circular al Ministerului de Interne Nr. 14284 S din 5 Martie 1929, că sunt scutiți de bilete de liberă petrecere.

Cererile pentru autorizarea rămânerii în țară pentru cei obligați să se prezinte la revizuire, se vor depune între 1 și 15 Iunie cor.

La chesturile de poliție din capitala județului, pentru supușii străini din județele: Arad, Bacău, Bălți, Botoșani, Brăila, Brașov, Cernăuți, Cetatea-Albă, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Hunedoara, Putna, Covurlui, Iași, Ismail, Severin, Bihor, Prahova, Satu-Mare, Sibiu, Mureș, Timiș, Tighina, Tulcea, Teleorman.

La polițiile din capitala județului, pentru supușii străini din județele: Alba, Tutova, Bazargic, Năsăud, Târnava-Mică, Buzău, Cahul, Ialomița, Câmpulung, (Bucovina), Muscel, Romanși, Someș, Dorohoi, Făgăraș, Fălțiceni, Vlașca, Hotin, Fălciu, Ciuc, Odorhei, Caraș, Orhei, Neamțu, Argeș, Rădăuți, Râmnicu-Sărat, Vâlcea, Roman, Trei-Scaune, Maramureș, Târnava-Mare, Durostor, Olt, Soroca, Storojineț, Suceava, Dâmbovița, Gorj, Tecuci, Turda, Mehedinți, Vaslui, Sălaj.

Supușii străini din orașul Mediaș vor depune cererile la comisariatul de poliție din Mediaș.

Pentru supușii străini din București, cererile vor fi depuse la comisariatele de poliție respective.

Pentru supușii străini din județul Ilfov, cererile vor fi depuse la prefectura județului Ilfov.

Modul cum trebuiesc întocmite cererile și actele ce trebuiesc depuse:

1. Străinii cari își exercită profesia pe cont propriu, vor face cererea personal și vor anexa: biletul de liberă petrecere, certificatul de înscrierea firmei la tribunal și dovezi cu acte oficiale (certIFICATE, chitanțe de plată dărilor, etc.), din cari să se constată că exercită în prezent comerțul sau industria pentru cari au firmă înscrisă.

2. Străinii cari își exercită profesia pe cont propriu, dar nu au firmă înscrisă la tribunal, vor arăta în cereri și dovezi cu acte oficiale: comerțul, industria sau meseria ce exercită pe seama lor, vechimea întreprinderii și numărul salariaților ce au în serviciu.

3. Pentru cei cari se găsesc în serviciul altora, cererile vor fi făcute numai de către patronii lor. În cereri se va arăta deslușit data angajării, specialitatea și serviciul ce de fapt îndeplinește fiecare salariat. Se va alătura la aceste cereri și actele de meserie sau specialitate ale fiecărui salariat (certIFICATE de studii profesionale, cărți de capacitate, certificate dela patronii la cari au mai lucrat, etc). Patronii vor mai înainta în același timp și un tablou în care vor arăta personalul ce au în serviciu, pe specialități și supușenie (română sau străină). Fiecare patron va face o singură cerere pentru toți salariații supuși străini din serviciul său.

4. Salariații străini cari în momentul revizuirii se găsesc fără angajamente, vor face singuri cererea, arătându-și profesiunea lor.

5. Străinii cari nu se găsesc în vreuna din aceste categorii, vor face singuri cererile și vor arăta situațiunea lor și motivul rămânerii în țară.

Pe lângă cereri, așa cum s'a arătat mai sus, supușii străini de sub punctele 2, 3, 4, 5 vor mai depune în aceeași timp:

a) Biletele de liberă petrecere. Cei cari se găsesc în România cu certificate Nansen, vor depune aceste certificate.

c) Acte oficiale din cari să se constată de când se găsesc în România, dacă au stat încoutinuu iar dacă au mai plecat, durata și motivul absenței din țară.

c) Românii supuși ai unui stat străin: dovada originii.

d) Supușii străini cari au făcut serviciul militar efectiv în România sau războiul în armata română: dovezi.

e) Supușii străini căsătoriți cu cetățene române, vor depune actul de căsătorie și dovada că soția și-a păstrat cetățenia română.

In cazul când soția nu și-a rezervat cetățenia română la căsătorie, vor prezenta extrasele de naștere ale copiilor ce au din acea căsătorie.

f) pentru străinii căsătoriți, se va arăta în cereri neapărat: numele și etatea soției și copiilor cari se găsesc în România și se vor anexa biletele lor de liberă petrecere, dacă acești membrii de familie au bilete de liberă petrecere separate.

g) Pentru străinii pentru cari se cere livret de exercitare a profesiei fie pe cont propriu, fie ca salariați, se va depune odată cu cererea și două fotografii mărimea 5/4 cm., fond alb, purtând semnătura străinului și o certificare oficială a identității. Pentru soțiile și copii cari nu exercită vreo profesiune, nu se vor depune fotografii.

La depunerea cererilor și actelor pentru revizuirea, organele de poliție vor elibera depunătorilor adeverințe, cari vor servi supușilor străini pentru legitimarea șederii lor în țară, pe timpul cât va dura revizuirea. Adeverințele se vor elibera cu termen de valabilitate până la 1 Septembrie 1930 și vor fi retrase restituirea actelor revizuite.

Organele de poliție vor înainta pe ziua de 15 Iunie a. c., toate cererile primite, Inspectoratelor regionale de muncă pe lângă cari vor lucra comisuniile de revizuire.

După revizuire, biletele de liberă petrecere și livretele de exercitare a profesiei vor fi eliberate titularilor prin organele de poliție sau prețurile în raza cărora ei domiciliază.

Se atrage atențiunea asupra obligațiunei prezentării la revizuire, făcându-se cunoscut că cei ce vor fi găsiți după revizuire exercitând o profesie fără a poseda livretul profesional cât și patronul care se va dovedi că are în serviciu asemenea supuși străini, vor suferi rigorile legii pentru protejirea muncii indigene.

Deasemenea se atrage atențiune asupra prezentării cererilor și dovezilor în modul cel mai complex, așa cum s'a arătat mai sus întrucât numai astfel se vor putea elibera livretele de exercitare a profesiei. In aceste livrete vor fi trecute datele necesare după actele prezentate, pentru ca la revizuirile viitoare să nu mai fie nevoie de acte, livretele fiind suficiente.